

[Socialministeren.]

at de nugældende Regler i Forsorgslovens § 60, Nr. 4 og 5, ophæves, saaledes at Begrebet retlig Opholdskommune fremtidig bortfalder i alle andre Tilfælde end de i § 60, Nr. 1—3, omhandlede. Subsidiært har Sogneraadforeningerne ønsket Bestemmelserne i Forsorgslovens § 60 opretholdt uændret.

Over for Sogneraadforeningernes principale Standpunkt skal jeg bemærke, at jeg finder det urigtigt at gøre Brud paa det inden for Lovgivningen om offentlig Forsorg siden Fattigloven af 9. April 1891 hævdundne Princip, at den Kommune, hvor Trangen til offentlig Hjælp er opstaaet, skal bære en retlig Opholdskommunes Forpligtelser, indtil det Trangstilfælde, der nødvendiggjorde Hjælpen, virkelig er behandlet til Ende. Da Sogneraadforeningernes Forslag vil betyde et omfattende Brud paa dette Princip og tillige i nogen Grad vil kunne medføre Fare for, at en Kommune ved Skønnet over Understøttelsens Størrelse vil tage Hensyn til, at den vil blive fritaget for en den paahvilende Forsørgelsesbyrde, saafremt den paagældende trængende flytter til en anden Kommune, kan jeg ikke tiltræde Sogneraadforeningernes principale Forslag.

Sogneraadforeningernes subsidiære Forslag gaar ud paa, at Bestemmelsen i Forsorgslovens § 60, Nr. 5, opretholdes uændret. Den i § 3 indeholdte Bestemmelse om, at Ordene: „de sidste 6 Uger“ ændres til: „de sidste 3 Maaneder“, er, som jeg fremhævede i min Forelæggelsestale den 29. Januar 1936, indsat paa Forslag af Udvalget angaaende Socialreformen paa Grundlag af de i Udvalget stedfundne Overvejelser om, hvilke Foranstaltninger der eventuelt burde træffes for i nogen Grad at bøde paa de økonomiske Følger af Flytningerne fra Land til By. Jeg maa derfor være meget betænkelig ved at opgive den foreslaaede Forlængelse af 6 Ugers Fristen og skal da ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at et Flertal inden for Købstadforeningens Bestyrelse har tiltraadt Forslaget, medens et Mindretal endog har foreslaaet Fristen forlænget til et halvt Aar.

Med Hensyn til Forslagets § 9, der svarer til det nu fremsatte Forslags § 9, finder Sogneraadforeningerne det meget betænkeligt, at der indrømmes den ugifte Moder det i Forslaget omhandlede Fradrag af 100 Kr. for hvert Barn, for hvilket hun har Forsørgelsespligt, paa nær eet. Da jeg imidlertid finder det urimeligt, at der i den omhandlede Henseende gælder forskel-

lige Regler, efter som der er Spørgsmaal om forskudsvis Udbetaling til Børn i Ægteskab og Børn uden for Ægteskab, maa jeg fastholde Forslaget, som i nævnte Henseende sidestiller Børn født uden for Ægteskab med Børn født i Ægteskab og Enkers og Enkemænds Børn.

For saa vidt angaar Forslagets §§ 19—21, der svarer til det nu fremsatte Forslags §§ 21—23, har Sogneraadforeningerne udtalt sig imod, at der aabnes Mulighed for nogen Lempelse i de gældende Bestemmelser vedrørende Tilbagegivelse af borgerlige Rettigheder, der er mistet i Henhold til Reglerne i Forsorgslovens §§ 305—307. Heroverfor kan jeg ganske henholde mig til mine Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse 29. Januar 1936, Folketingets Forhandlinger Sp. 2503—04, og maa fastholde de nævnte Forslag, som i første Række har til Formaal at skabe Klarhed med Hensyn til Forholdet mellem Eftergivelsesreglerne i Forsorgslovens § 301 paa den ene Side og §§ 305—307 paa den anden Side. I øvrigt har Sogneraadforeningerne intet haft at erindre mod Lovforslagets enkelte Bestemmelser.

Med Hensyn til den Danske Købstadforening stiller Sagen sig saaledes, at et Flertal inden for Foreningens Bestyrelse har vedtaget at tiltræde Forslaget, hvorimod et Mindretal ikke kan tiltræde saadanne Ændringer, som antages at ville medføre forøgede Udgifter, eller som tilsigter at afsvække Virkningerne af modtagen offentlig Understøttelse.

Som nævnt svarer Lovforslaget til det i Rigsdagssamlingen 1935—36 fremsatte Forslag. Dog fremtræder Forslagets § 3 og § 11 i en noget ændret Skikkelse. Disse Ændringer i Forhold til de oprindelige Forslag er indsat til Lettelse for Administrationen, og jeg skal i saa Henseende henvise til Bemærkningerne til de nævnte Paragraffer. Men endvidere er som nævnt Bestemmelserne i Forslagets §§ 19 og 20 nye, og nærværende Lovforslags §§ 1—18 og 21—27 svarer herefter til det i Fjor fremsatte Lovforslag.

Lovforslagets §§ 19 og 20, til hvilke der ikke fandtes tilsvarende Bestemmelser i det i Rigsdagssamlingen 1935—36 fremsatte Lovforslag, indeholder Ændringer til Forsorgslovens §§ 286—87 om Skolebespisning. Ændringerne gaar ud paa, at man ikke fremtidig skal være bundet til at yde Skolebespisning i Form af varm Mad. Der har for Socialministeriet foreligget Sager, i hvilke der fra forskellig Side er ytrøt Ønske om, at der aabnes Mulighed for, at Skolebespis-